

Geniální dílo Ivana Jefremova

V roce 1972 vydal ruský paleontolog a spisovatel Ivan Jefremov román „Hodina býka“, mylně řazený do žánru vědeckofantastické literatury. Jedná se o vrcholné filosofické dílo zabalené do lehce přístupné podoby čtivého románu, na kterém vyrostlo už několik generací.

V románu se autor dívá jakoby zpětně z daleké budoucnosti, v níž lidstvo naplnilo své předurčení a vybudovalo spravedlivou společnost (v křesťanské terminologii Boží království na Zemi), na současnost, kterou lidé z budoucnosti vidí jako epochu „masového šílenství“, a popisuje cestu kterou lidstvo prošlo – éry Rozděleného světa, Spojeného světa, Společné práce, Velikého Okruhu a konečně éru Spojených rukou (éra, v níž lidstvo naplnilo svůj potenciál na daném vývojovém stupni) Zde se dá provést určitá paralela s učením chilliasmu o 1000 letech Zlatého věku lidstva (Božího království na Zemi) a termínem „soudný den“, který je v dnešním křesťanství chápán převážně zdeformovaně. O co by mohlo jít? Pokud se lidstvu podaří naplnit své předurčení na daném vývojovém stupni, vybuduje globální civilizaci Lidskosti a naplno začne osvojovat svůj genetický potenciál, pak dává smysl, že z pohledu Vesmíru nemá smysl, aby se v tomto stavu nacházelo nekonečně dlouho – jakmile bude vývojový potenciál (na dané etapě vývoje) kompletně naplněn, pak dává smysl že nastane nějaké „zhodnocení“ prodělané zkušenosti a posun na „další level“ ve vývojové spirále. O co se bude jednat a jaké úlohy bude na další etapě člověk plnit, to se dnes nemůžeme úspěšně ani domnívat (ještě nejsme ani tam, abychom „viděli“ o co by mohlo jít, nyní jsme v etapě, kdy je naším úkolem vybudování kultury, která zajistí **plnohodnotný rozvoj člověka a zrodí společnost, která už to možná „uvidí“**), ale dává smysl, že toto zhodnocení úspěšně projité etapy může být ta událost, která je v religiozní terminologii označována jako „soudný den“ a která je nesprávně chápána.

Autor dává v Hodině býka varování o nebezpečí sklouznutí společnosti do globálního fašismu, který stabilně reprodukuje sám sebe při směně generací, a infernální podstatě takového stavu. V zápletky planeta Tormans existuje v takovém zamrzlém infernálním stavu velmi dlouho (stav změni až návštěva Pozemšťanů). Autor tak nevyřčeně poukazuje na to, že pokud se nějaká společnost nebo celá planeta dostane do slepé vývojové uličky, a v matici budoucnosti už nezbyde žádná možnost, jak by se z tohoto stavu mohla planeta dostat (jinými slovy, objekt překročí hranice Dopuštění a neexistuje cesta, jak by se mohl vrátit), pak nastává globální „reset“ formou nějakého kataklyzmatu, který zničí bezperspektivní civilizaci, a nastává civilizační vývoj nanovo téměř od nuly. Podstatné je, že taková varianta je Shora povolena jen v tom případě, kdy neexistuje žádná možnost (ani v daleké budoucnosti), jak by se mohla daná společnost vrátit na správnou cestu a pokračovat ve svém vývoji. Jelikož podle děje románu navštíví v budoucnosti „zacyklenou“ infernální planetu expedice ze Země, která dá potřebný impuls ke změně a úniku ze zacyklení, globální katastrofa se v případě Tormansu nekonala, což respektuje zákonitosti Bytí. I když je Hodina býka psána z pozic dialektického materialismu, není to dílo ateisty – Vyšší Rozum je v románu přítomen „mezi řádky, podobně jako u Puškina, kritizován je idealistický ateismus a „náboženství“ jako prostředek řízení.

Hodina býka naplňuje cíl skutečného umění ve své nejvyšší podobě: identifikovat aktuální problémy společnosti, ukazovat na možnosti jejich řešení a pozvedávat směrem k Lidskosti, nikoliv srážet směrem ke zvířecosti.

Kromě toho obsahuje přímo obrovské množství společensky významných informací a geniálních vhledů autora, k většině z nich se mainstreamová věda teprve musí dostat, ale to je opět podmíněno změnou panující koncepce. Jedná se o mnohem víc než vědecko-fantastický román, kromě všeho dalšího je to zřejmě první kniha, v níž bylo veřejně explicitně poukázáno na biblický projekt jako na koncepci globalizace:

— Ale vždyť to je stádo! — řekla Eviza.

— Ano. Potlačení individuálnosti svádí lidi v lidské stádo, jako tomu bylo v temném středověku na Zemi, kdy křesťanská církev fakticky plnila roli Satana, a udělala ze spousty lidí vrahy... Bohužel, hlavní náboženskou knihou nejmocnější a nejtechničtější z minulých civilizací – bílé – byla Bible, naplněná zlem, zradou, kmenovým nepřátelstvím a nekonečným vražděním... Pro druhou velkou civilizaci minulosti – žlutou – zrodilo učení Konfucia neodpovědnou pokoru před okolnostmi života...

Knihu lze jen a jen doporučit, verzi s doplněnými chybějícími částmi (v českém překladu vyšla neúplná) najdete například [zde](#).

Několik ukázek:

O budoucnosti měst:

Po dlouhém ekonomickém boji města definitivně postoupila své místo soustavě hvězdicových a spirálových osad, mezi nimiž byla roztroušena informační a výzkumná střediska, muzea i domy umění. Všechno dohromady tvořilo harmonickou síť, rozloženou v mírných subtropických zónách, které jsou k obývání nejvhodnější.

O trockizmu v kultuře a programování na bezvýchodnost:

Ale filmové rekonstrukce z pozdní doby Rozděleného Světa si kladly za úkol ukázat, že veškeré lidské úsilí o vytvoření krásy, zavedení pořádku na Zemi, touhy po mírové práci a poznání přírody byly naprosto zbytečné a končily jen utrpením a ničením.

O nevyhnutelnosti demontáže davově-“elitární“ pyramidy:

"Vidím, že jsem s vámi zbytečně ztrácela čas," řekla Rodis nevybíravě, "když jste ještě nepochopil, že budoucnost může patřit všem, nebo nikomu."

O slepé uličce současné teoretické fyziky:

Hovořil o tom, že teprve objev spirálové podoby vesmíru pomohl lidem rozřešit problém mezihvězdných letů na nekonečné vzdálenosti. O bipolárním uspořádání světa věděli matematikové už v epoše Rozděleného Světa, ale fyzikové té doby zkomplikovali celou věc naivními představami o antihmotě.

...

"Neplaš se, Kimi," přerušil mladíka učitel, "děláš chybu, když tak špatně posuzuješ předky. Právě v období Rozděleného Světa se věda stala vedoucí silou společnosti. A také tehdy se šířily podobné nespravedlivé soudy o vědeckých předchůdcích. Ale jejich 'omyly' závisely přece na vědecké úrovni doby, v níž žili. Jen si zkuste na okamžik představit, že objevovali stovky elementárních částic mikrosvěta a nevěděli ani, že to všechno jsou jen různé aspekty pohybu v různých rovinách anizotropní struktury prostoročasu."